

ключили съ Мессенцы тѣ премиріе за четыредесеть дѣнье. Безъ никое предзапаванье Аристоменъ са отда-лечилъ нѣколко отъ Еира; но нечаянно го нападнѣли критски стрѣлцы, които ходяли изъ Мессенія, зели го въ плѣнъ и го свързали. Тѣ го завели на единъ пологарь, дѣто живѣяли двѣ жены, майка-довица съ дѣщеря си. Еше предня та нощъ, мома та сънувала, ужъ че вълцы тѣ докарали на пологаря имъ единъ окованъ лвъ, и у льва нѣмало негти: мома та раскѣсала оковы тѣ на льва, намѣрила му негти тѣ и му ги подала; и видѣла тя еше, — се на сънь, — че лвъ тѣ раскѣсълъ вълцы тѣ. Кога то критяны тѣ докарали Аристомена на пологаря, — на мома та тосъ часъ ъ дошло на ума, че сънь тѣ ъ са сбѣжда. Тя попытала майка си, кой ѣ тозъ челѣкъ, и като му научила име то, събрала сичка та сила на духа си и намыслила да направи, кое то ъ са присънило. Като напоила Критяны тѣ съ вино до упиванье, тя полегичка измѣкнѣла ножа на одного отъ тѣхъ, кой то най дѣлково былъ заспалъ и прерѣзала вѣжъя та на Аристомена; а той като зель ножа исклалъ Критяны тѣ. Въ награда за спасеніе то си той оженилъ сына си за тѣзи мома.

На единадесета та година на обсада та, сѣдба та опредѣлила преземанье то на Еира и изгнаніе то на Мессенцы тѣ. Аристоменъ и прорицатель тѣ Теоклъ попытали Делфійскія оракулъ, — и получили слѣдующія отвѣтъ:

„Кога то *шрагосъ* *) піе отъ воды тѣ на извита та Неда,
„Азъ ще преставж отъ да покровителствовамъ на Мессенцы
тѣ и пагуба та имъ ще бѣде близка.“

Поради туй изреченіе не доушцали на пѣрчове тѣ да піѣтъ отъ Неда. Но на брѣга на тѣзи рѣка растѣла смоковница, но не на горѣ, а наведена къмъ потока, и ето нейны тѣ вѣтви допрѣли до воды тѣ на Неда. Туй като видѣлъ прорицатель тѣ Теоклъ разумѣлъ, че съ име то

*) *Трагосъ* значи пѣрчъ и дива смоковница.